

Speech van Joke Bakker, voorzitter LSA, tijdens de Landelijke Bewonersdag: De regie terug, op 15 november 2014.

Welkom, dames en heren in de regio Twente, mensen van buiten Twente en mensen van ver buiten Twente. Welkom allemaal. Welkom allen die hier vandaag naar toe zijn gekomen om hun ideeën te presenteren en die zich actief in ons programma zullen mengen.

Welkom bij de Landelijke Bewonersdag 2014.

Vandaag hebben actieve bewoners de regie, vandaag laat het Landelijk Samenwerkingsverband Actieve bewoners zien dat regie pakken energie geeft en tot mooie resultaten leidt.

Hiervan zijn duidelijke voorbeelden, zeker ook hier in de regio Twente: kijk maar naar het BewonersBedrijf Berlo Es in Hengelo, waar bewoners elkaar helpen de juiste weg te vinden in het woud van zorg- en welzijnsinstellingen en waar ze zelfs met een elektrische auto aanvullend openbaar vervoer verzorgen.

Dit soort goede voorbeelden zijn bijvoorbeeld ook te vinden in Enschede, Almelo, en Haaksbergen.

Vandaag vertellen wij als bewoners elkaar waar wij energie van krijgen, welke film wij willen zien. En zijn de experts en professionals van gemeentes, instellingen en adviesbureaus eens bij ons te gast, ook zeer welkom, om daarnaar te luisteren.

Kennen jullie dat? Iemand vertelt jou hoe jouw leven eruit ziet. Een enkele scene herken je nog wel, maar het totale beeld is je vreemd, je herkent de film van je eigen leven niet.

Er wordt bijvoorbeeld teveel nadruk gelegd op je lichamelijke gezondheid, terwijl je een dergelijk rijk sociaal leven hebt.

Of er ligt teveel nadruk op het prachtige groen in je woonomgeving, terwijl toch echt net en de bibliotheek en het buurthuis zijn wegbezuinigd.

Je contacten met de politie in het verleden worden uitgelicht, terwijl je toch ook zo ontzettend veel vrijwilligerswerk doet.

Hoe anders zou het zijn als je zelf de film van je leven mocht maken?

Dames en heren, er wordt veel gesproken over bewoners van onze wijken, Over gebruikers van de openbare ruimte, over klanten van de buurtwinkel, over cliënten van het gezondheidscentrum, over bezoekers van het buurthuis... Alsof wij slechts passanten zijn in een door anderen ontworpen systeem van huizen, voorzieningen, instellingen en diensten; figuranten bijna in het decor van een film, geregisseerd door anderen. En we weten allemaal: de figuranten hebben niet alleen het minst te zeggen, ze krijgen ook het minste betaald.

Ook wordt er het nodige met bewoners gesproken, met de beste bedoelingen, daar geloof ik zeker in. Door de woningbouwcorporatie, een wettelijke verplichting, en dan gaat het vooral om de technische kwaliteit van je woning of hoe je door een bewonersparticipatie meer betrokken kunt worden bij jouw leefomgeving.

Door sociale wijkteams, want die zijn immers op zoek naar problemen om die te kunnen oplossen.

Door zorgverzekeraars, want de zorg dreigt onbetaalbaar te worden.

Door de Dienst Publieke Werken, omdat ze een nieuw plan hebben voor je straat.

En zo word je leven opgeknipt in stukjes waarin je jezelf nog maar nauwelijks herkent.

Maar het is jóúw leven en dat van jouw wijkbewoners, het zijn jullie woningen, jullie welzijn, jullie wijk; jullie welbevinden.

Daar wil je toch je eigen film over laten zien? Een film, waarin je zelf de regisseur bent!

Daarom dames en heren, ben ik zo blij met al die aandacht voor buurtrechten, waarbij bewoners zelf de regie hebben.

Zoals in Lelystad, waar ons eigen platformlid de gemeentepolitiek ervan heeft overtuigd om buurtrechten vast te leggen en daarmee bewoners echt ruimte te geven om eigen initiatief te nemen.

Daarom ben ik ook zo blij met al die bewoners die zelf een buurthuis open houden, of een bibliotheek, of een supermarkt, of zelfs woningen verhuren: kijk maar naar het Bruishuis in Arnhem waar bewoners zelf het beheer over een pand hebben en met de huurinkomsten activiteiten voor de buurt ondernemen.

Daarom ben ik zo blij met bewoners die geen genoeg nemen met de verschraling in de zorg en zich verenigen in zorgknooppunten, zorgkringen, zorgkoepels, zorgcoöperaties.

Niet omdat het tot bezuinigingen zou kunnen leiden, dat zou niet het doel moeten zijn.

Niet omdat het werkervaringsplaatsen oplevert, dat verdient een eigen aanpak.

Maar om er voor te zorgen, dat niemand tussen wal en schip valt.

Daarom ben ik blij dat bewoners zelf de regie over hun eigen leven terug pakken.

Maar wat daarbij belangrijk is, dat we dat niet doen met het geld dat figuranten krijgen. Wij bewoners hebben het budget nodig om de regie te kunnen nemen. Als wij informele zorg leveren, buurthuizen of bibliotheken overnemen van gemeentelijke instellingen, dan moet ook het budget, dat daarbij hoort, worden overgeheveld!

Bewoners die de regie terugpakken over hun eigen leven.

Dat is waar het LSA al 26 jaar voor strijdt in die wijken waar het minste naar bewoners geluisterd wordt. Door bewoners voor zichzélf te laten spreken.

Door Nederland te verrassen met een benadering waarin de kracht van de bewoner centraal staat.

Door professionals, planners en managers die op de regie stoel zijn gaan zitten op te voeden.

Dit is waarvoor Henk Cornelissen de afgelopen 26 jaar een lans voor heeft gebroken.

Daarom wil ik nog één keer zeggen: dank je wel Henk ...

Gelukkig hebben we na 26 jaar de regie nog steeds stevig in handen, nu samen met onze nieuwe directeur: Ties de Ruijter.

Tegelijkertijd willen woningbouwdirecteuren vooral winnen in een wedstrijdje ver plassen; Willen overheden voor een dubbeltje op de eerste rang zitten en zijn zorginstellingen de koek onderling aan het verdelen.

Dit zijn niet mijn woorden, dames en heren, dit pik ik zo op uit de media.

Zesentwintig jaar LSA is duidelijk nog niet genoeg!

Daarom is het zo belangrijk dat we de regie terug pakken in onze wijken. Wij zijn geen passant, of zelfs figurant, wij zijn de lokale samenleving, het is ónze film: woningen, openbare ruimte, zorg, buurthuizen, bibliotheken, sportclubs; ze zijn van ons! En we willen de regie terug, de regie waarin we alles met elkaar kunnen verbinden en weer heel maken ...

CAMERA, LICHT, ACTIE !!!!

